

АВТОБІОГРАФІЯ

Я, Малахов Віталій Юхимович, народився 19 липня 1954 року у місті Львів (Україна).

З 1972 по 1977 рік навчався в Державному інституті театального мистецтва УРСР ім. І. Карпенка-Карого за спеціальністю режисер драматичного театру, майстер курсу Володимир Олександрович Неллі.

Свою творчу біографію розпочав на українському телебаченні 1977 року.

З травня 1978 по 1979 року у Національному театрі російської драми імені Лесі Українки поставив «Казку про Моніку» С. Шальтяніса та Л. Яцінавічуса.

1979 очолив Київський державний театр естради, у якому здійснив постановки вистав: «Я – Київ», «Ніч чудес», «Зоря і смерть Пабло Неруди», «Шахрай мимоволі» та інші.

З 1985 по 1987 рік працював у Київському молодіжному театрі.

1987 – до сьогодні засновник та директор-художній керівник Театру на Подолі (ТВЗК «Київського академічного драматичного театру на Подолі»).

Виборні посади не займав. Судимості немає.

Громадянин України.

Список режисерських робіт в Театрі на Подолі

«Я – Київ» - 1980 р.

«Ніч чудес» В. Шекспіра - 1980 р. Друга версія – 1994 р.

«Шахрай мимоволі» за М. Ларні - 1981 р.

«Зоря і смерть Пабло Неруди» І. Драча - 1983 р.

«Мауглі» Р. Кіплінг - 1987 р.

«Нас тепер двоє» за Ф.- Г. Лоркою - 1987 р.

«Кабала святош» («Мольєр») М. Булгакова - 1988 р.

«Софокл. Шекспір. Брехт» - 1989 р.

«Бенкет під час чуми» за О. Пушкіним. Перша версія - 1991 р. Друга версія - 1993р.

«Вертеп» В. Шевчука - 1987 р. Друга версія – 1989 р. Третя версія – 2008 р.

«Трактирниця». Перша версія - 1985 р. Друга версія – 2005 р.

«Лекція про «Фауста», прочитана Віктором Вагнером» - 1990 р.
«Опера Мафіозо» В. Станілова - 1993 р. Друга версія - 2005 р.
«Скарби Бахрама» Р. Качалова, Е. Успенського - 1991 р.
«Яго» за В. Шекспіром - 1994 р.
«Два анекдоти від Чехова» за А. Чеховим - 1998 р.
«В степах України» О. Корнійчука - 1998 р.
«Квартал небожителів» А. Коротко - 2001 р.
«Фантазія для рояля в чотири руки» А. Олмерта - 2001 р.
«Склади слово «ВІЧНІСТЬ» за М. Булгаковим - 2003 р.
«Фараони» О. Коломійця - 2003 р.
«Дядя Ваня» А. Чехова - 2003 р.
«Дивакуватий Журден» за М. Булгаковим - 2005 р.
«Моє століття» М. Лоранса - 2005 р.
«Не можу собі уявити, що буде завтра» за Т. Уільямсом - 2006 р.
«Осінь у Вероні, або Правдива історія Ромео та Джульєтти» А. Крима-2006 р.
«Передчуття Мینی Мазайла» М. Куліша - 2006 р.
«Шестеро персонажів у пошуках автора» Л. Піранделло - 2007 р.
«Майстер-клас Марії Каллас» Т. Мак Неллі - 2007 р.
«Дворянські вибори» за Г. Квіткою-Основ'яненком - 2007 р.
«Щоденник молодого лікаря» М. Булгакова - 2007 р.
«Звідки беруться діти?» А. Крима - 2008 р.
«Сто тисяч» І. Карпенка-Карого - 2008 р.
«Антракт» О. Марданя - 2008 р.
«Біла гвардія» - 2008 р.
«Літній вечір у раю» С. Щученка - 2008 р.
«Кількість (Батько і діти)» К. Черчілль - 2009 р.
«Ігри олігархів» О. Прогнімака - 2009 р.
«Шість чорних свічок» Деса Діллона - 2010 р.
"Опера Мафіозо" Васіл Станілов - 2010 р.
"На дні" М. Горький - 2011р.
"Минулого літа в Чулимську" О. Вампілов - 2011р.
"Лебедине озеро. Сутінки" В. Гуляйченко, Т. Могильник - 2013 р.
«Вічно живі» В. Розова – 2015 р.

- «Сойчине крило» І. Франка – 2016 р.
«Сильніше пристрасті, більше, ніж любов» - 2017 р.
«Шестеро персонажів у пошуках автора» Л. Піранделло – 2018 р.
«Продавець дощу» Р. Неша – 2018 р.
«Хіба ревуть воли, як ясла повні?» В. Жежери, І. Германюк за Панасом Мирним – 2018 р.
«Got to bee free, або маєш бути вільним» В.Лавренчука – 2019 р.
«ОБЕЖ» Б. Нушича - 2019 р.
«Сірі бджоли» А. Куркова – 2019 р.

Список режисерських робіт в інших театрах

Театр російської драми (Рига)

- «Багато галасу даремно» за В. Шекспіром (навчальний театр – студія)-1976 р.
«Лівша» за Б. Райцером і В. Константиновим - 1977 р.
«Друзі, заспіваємо про Беранже» за Б. Окуджавою - 1977 р.

Національний академічний театр російської драми ім. Лесі Українки

- «Казка про Моніку» С. Шальтаніса - 1978 р.
«Сподіватись» Ю. Щербака - 1978 р.
«Теплий попіл» А. Крима – 1984 р.
«Матуся Кураж та її діти» Б. Брехта - 1985 р.
«Увесь Шекспір за один вечір» - 2005 р.
«Кількість (Батько і діти)» К. Черчілль - 2006 р.
«Заповіт цнотливого бабія» А. Крима - 2006 р.

Національний академічний театр опери і балету ім. Т. Шевченка

- «Алеко» С. Рахманінова - 2010 р.
Національний академічний драматичний театр ім. Івана Франка
«Отелло» В. Шекспіра - 2002 р.
«Грек Зорба» Н. Казандзакіса - 2010 р.
«Грек Зорба» Н. Казандзакіса - 2012р.

Театральна компанія «Бенюк і Хостікоєв»

«Про мишей і людей» Д. Стейнбека - 2004 р.

Театр «Ательє-16»

«Самогубець» М. Ердмана - 2006 р.

Севастопольській академічний російський драматичний театр ім. А.В.

Луначарського

«Самогубець» М. Ердман - 2011р.

Учасник фестивалів та гастрольних турне

Фестивалі:

- San Jose Festival / Costa Rica
- New Jersey Texas Virginia. Tour / USA
- Forte Grand Pyramid / Cairo, Egypt
- Freiburg City Festival / Germany
- Days of Kyiv in Odense / Denmark
- White Tower / Belarus. Brest
- International Workshop Festival / London, UK
- VII International Hispanic Festival / Miami, USA
- I Bilkent International Theatre Meeting / Ankara, Turkey
- Woodlands Dance Festival / USA, Kentucky
- Edinburgh Festival / UK, Olimpus / Greece
- Grand Mexico and Cervantino / Mexico
- Festival at Jelenia Gora / Poland
- Golden Lion International Theatre Festival / Ukraine
- Cardiff Summer Festival / UK
- Festival Kennedy Center / USA
- The Good House / Ukraine
- BITEF / Yugoslavia, Belgrade
- One man show International festival / Turkey. Ankara
- Wales. Cardiff Summer Festival / UK
- Edinburgh Fringe Festival / UK

- Tour of Britain / UK
- Мельпомена Таврії / Національний театральний фестиваль (Україна)
- The festival of experimental performances / Egypt, Cairo
- City trip / Cyprus
- Кримський ковчег (Україна)
- Всеукраїнський тур «Мистецтво проти наркоманії і СНІДу» (Україна)
- Theatre «Vashello» Tour / Italy, Roma
- Festival of Jewish Art / Munich
- Theatre festival / Jordan, Aman
- Richmond - Hampton Court. Tour / UK. London
- The «Bells of Chernobyl / Sweden Stockholm. Biennale
- Феєрія Дніпра (Україна)

Засновник фестивалів та організатор театральних проєктів

- Міжнародний фестиваль мистецтв ім. М. Булгакова з 2002 по 2008 р.
- Фестиваль-маніфестація «Київ – територія миру», 2006 р.
- Київ травневий – 1999 -2001 р.
- День білої тростини - щорічно
- Блукаючі зірки з 1997 р.
- Я вірю! Я буду!
- Звідки беруться діти, або допомогти так легко з 2002 -2008р.
- Театральна містерія Подолу: світ без обмежень 2014 р.
- Лови хвилю благодійності 2016 р.

Багаторазовий лауреат театральної премії «Київська пектораль та міжнародних конкурсів.

- - Театральна премія «Київська Пектораль» 1998 року вистава «В степах України» О. Корнійчука:
 - - за кращу драматичну виставу
 - - за кращу режисерську роботу
- Театральна премія «Київська Пектораль» 2004 року вистава «Дядя Ваня» А. Чехова:

- за кращу драматичну виставу
- - за кращу режисерську роботу
- Театральна премія «Київська Пектораль» 2006 року вистава «Моє століття» М.Лоранс:

- за кращу виставу камерної сцени
- Театральна премія «Київська Пектораль» 2010 року вистава «Грек Зорба» Н. Казандзакіса:

- за кращу драматичну виставу
- - за кращу режисерську роботу
- Театральна премія «Київська Пектораль» 2011 року вистава «Минулого літа в Чулимську» О. Вампілова:

- за кращу драматичну виставу
- - за кращу режисерську роботу

Людина року-2020 у галузі мистецтва.

Державні нагороди:

Почесне звання «Заслужений артист України» - 25.12.1992 року

- Почесна грамота Київського міського голови за вагомий внесок у розвиток театального мистецтва, високий професіоналізм – 5.10.2002 року
- Нагрудний знак «Знак пошани» - 02.11.2004 року
- Мистецька премія «Київ» ім. Амвросія Бучми у галузі театального мистецтва – 2004 рік
- Національна премія України імені Тараса Шевченка – 03.03.2008 року
- Почесне звання «Народний артист України» - 19.08.2008 року
- Почесна грамота Верховної Ради України за особливі заслуги перед українським народом – 12.12.2017 року

Дочка

_____ теле і радіоведуча, ресторатор, громадська діячка, артистка ТВЗК «Київського академічного драматичного театру на Подолі» з 1993 року.

МОТИВАЦІЙНИЙ ЛИСТ

Київський театр на Подолі – колектив, котрий сформувався три десятки років назад. Щороку до трупи приєднуються нові артисти, а команду поповнюють молоді спеціалісти, однак театр залишається вірним своїм ідеям і переконанням, які сформували фундатори.

З 1987 театр пройшов шлях від студії до академічного театру, обладнаного найсучаснішим обладнанням. За останні п'ять років було випущено кілька десятків резонансних прем'єр. З відкриттям нової будівлі змінилася аудиторія, відбувся ребрендинг, театр став доступним, збільшив свої прибутки у кілька разів, та це лише частина маршруту, який я би хотів продовжити.

Наступні сезони плануємо присвятити фантастиці на сцені. Жанру, котрий часто обходять режисери через його несценічність. Проте він має величезне значення у формуванні потенціалу молодого покоління.

Багаторічний досвід художнього керівника Київського театру на Подолі (з серпня 1987 року, власне, з дня заснування) дає підстави припустити, що театр під моєї орудою зможе продовжити свою продуктивну роботу.

Що і є моєю головною мотивацією.

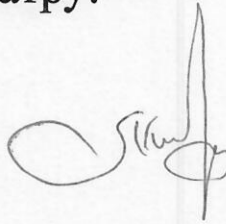
Тому маю бажання очолити «Київський академічний драматичний театр на Подолі», щоб він продовжував розвиватися, стаючи камертоном для інших колективів.

Надалі запрошувати до постановок молодих відомих режисерів, керуватися репертуарною стратегією, реагувати на соціальні виклики, послідовно дотримуватися принципів превалювання мистецтва, створити нові фестивалі, котрі привернуть увагу до важливих тем та авторів, забезпечувати професійне вдосконалення працівників, освоювати нові

формати – засади, котрих вважаю за потрібне дотримуватися у роботі. Співпраця із злагодженою командою технічних і адміністративних співробітників та художнім персоналом (що сформувалася протягом багатьох років) дозволить втілити будь-які фантастичні плани.

Я готовий розробляти нові проєкти і взяти на себе персональну відповідальність за результати творчо-виробничої діяльності театру.

З повагою,
Віталій Малахов

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Vitaliy Malakhov', written in a cursive style.

Голові Конкурсної комісії
на заміщення посади директора-художнього керівника
театрально-видовищного закладу культури
«Київський академічний драматичний театр на Подолі».

РЕКОМЕНДАЦІЙНИЙ ЛИСТ.

Я, Васильєв Сергій Геннадійович, театрознавець, заслужений діяч мистецтв України, член НСТД України, завідувач відділу культурних стратегій, ініціатив та технологій ПСМ НАМ України, доцент Національного Київського університета театрального мистецтва ім. І. Карпенка-Карого, рекомендую кандидатуру Малахова Віталія Юхимовича на посаду директора-художнього керівника ТВЗК «Київський академічний драматичний театр на Подолі».

За творчістю режисера Віталія Малахова спостерігаю понад 35 років, із середини 1980-х, і певен, що впродовж всього цього часу він залишається одним з наймастерніших та найактуальніших митців української сцени. В театральному середовищі він давно має статус справжньої легенди, і справа не лише в десятках створених ним яскравих вистав, що не лише полонили серця тисяч місцевих глядачів, але й гідно репрезентували нашу країну на багатьох міжнародних театральних форумах. Суть в іншому: будучи надзвичайно винахідливим, із загостреним відчуттям часу постановником, В. Ю. Малахов водночас є унікальним театральним ідеологом і будівничим.

Колись, у 1970-х, на початку фахової діяльності, він став наймолодшим головним режисером театру в Радянському Союзі -- Київського театру естради, який, до речі, фактично й створив. Так само, як наприкінці 1980-х і Театр на Подолі, нині один з найвідоміших сценічних колективів української столиці.

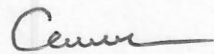
В. Малахов володіє даром керманича, лідера, першовідкривача. Не дивно, що багато акторів його трупи згуртувалися навколо режисера ще в період навчання в Театральному інституті. Однак відкритість новому, творчий азарт запобігли режисерові та його однодумцям від закостеніння, штампованості. Сьогодні Театр на Подолі, очолюваний В. Малаховим, вдало сполучає в акторському складі митців різних

покоління, здатних працювати в будь-якому жанрі та творчій методології.

Своєму лідерові цей театр, як, власне, й столичні театри мають завдячувати й новим приміщенням, оснащеним за найновішими сценічними технологіями. Варто зазначити, що аншлаги тут забезпечують не туристи або випадкові глядачі. Тут сформовано свою віддану глядацьку аудиторію, яка протягом останніх років постійно розширюється, чому в значній мірі сприяла саме стратегічна мудрість художнього керівника. Адже в останні роки В. Малахов свідомо відкрив двері свого театру для нової генерації українських режисерів. Практично всі хоч якось помітні молоді українські постановники – Іван Уривський, Давид Петросян, Максим Голенко, Стас Жирков, Тамара Трунова, Ігор Матіїв, Сергій Павлюк та ін. – випустили тут вистави, що мали як фаховий розголос, так і глядацький успіх.

Водночас, впевнено розвиваючи свій колектив, зміцнюючи адміністративну та технічну команди, вибудовуючи різноманітний репертуар, сам В. Малахов залишається цікавим митцем, слугуючи творчим прикладом для колег.

Відверто кажучи, важко уявити сьогодні когось іншого, ніж В. Ю. Малахов, на місці художнього та адміністративного лідера Київського театру на Подолі. Він фундатор цього театру, його мотор та ідеолог. Головне ж – має ідеї та енергію, як вести свій колектив до нових звершень.

С. Г. ВАСИЛЬЄВ,

Заслужений діяч мистецтв України, доцент
кафедри театрознавства НКУТМ ім. І.
Карпенка-Карого, лауреат Національної
премії ім. І. Котляревського, премій
«Київська пектораль» та НСТД України в
галузі театральної критики, експерт
Національної премії ім. Т. Шевченка, голова
журі Національної премії ім. Леся Курбаса.

8 липня 2021 року

Голові Конкурсної комісії
на заміщення посади директора - художнього керівника
театрально-видовищного закладу культури
«Київський академічний драматичний театр на Подолі».

РЕКОМЕНДАЦІЙНИЙ ЛИСТ.

Віталій Малахов добре знаний у театральних і мистецьких колах. За понад сорокарічний стаж роботи митець зберіг свою репутацію екстравагантного мрійника, який поєднує непорушні принципи зі свіжим баченням, терпимість з викликом. Театр на Подолі асоціюється із його фундатором, і часто зветься «театром Малахова». Його авторитет дозволяє виховувати покоління за поколінням думаючих артистів, а атмосфера рівності і творчості завжди домінує у колективі, що рідко зустрінеш в українському театрі. Попри це театр готовий до нових ідей, проєктів, кооперацій – все завдяки відкритості керівника.

Я знайомий із режисером давно, а наша спільна робота над п'єсою «Сірі бджоли» дозволила зрозуміти один одного краще. Режисер із повагою ставиться до автора, концентруючи його думки, сценічно втілюючи його історію, роблячи її яскравішою і драматичнішою. Поставити роман про «сіру зону» у часи конфлікту на Сході – було ризиком, але Віталій Малахов зміг розповісти історію про людей, а не про війну, ідеально вивіривши сенси.

Його завдання не вчити глядача, а змушувати задумуватися і співпереживати, а ще – вірити у краще. І саме ця віра – його фірмовий знак. І саме через неї сотні людей називають Театр на Подолі улюбленим, бо завдяки художньому керівництву Віталія Юхимовича в цьому місці дарують віру, а не забирають.

Список його досягнень і нагород міг би вразити багатьох, але режисер ніколи до них не прагнув, та вони й не завжди є показником людяності й професіоналізму. А саме за ці речі вважаю Малахова єдиною можливим кандидатом на вакантну посаду.

Призначення Віталія Малахова на посаду директора-художнього керівника театрально-видовищного закладу культури «Київський академічний драматичний театр на Подолі». є гарантією спадкоємності тої лінії у стратегічному поступі

колективу, завдяки якій він став широковідомим та популярним, а саме: мистецькі пріоритети, сповідування принципу толерантності, ставка на молодих відомих режисерів, адаптація класичних творів та пошук нових форматів.

Віталій Малахов завдяки своєму досвіду і самовідданості давно став невід'ємною частиною бренду «Театр на Подолі» – тому не бачу іншу кандидатуру на цьому місці.

Андрій Курков

**Письменник, журналіст, кіносценарист.
Президент Українського ПЕН -клубу**

19 липня 2021 року

Копия.

ДИПЛОМ

Б - I № 696122

Настоящий диплом выдан МАЛАХОВУ ВИТАЛИЮ ЕФИМОВИЧУ в том, что он в 1972 году поступил в Государственный институт театрального искусства УССР им. Карпенко-Карого и в 1977 году окончил полный курс названного института по специальности РЕЖИССУРА ДРАМЫ.

Решением Государственной экзаменационной комиссии от 15 июня 1977 года МАЛАХОВУ В.Е. присвоена квалификация режиссера драматического театра.

Председатель Государственной
экзаменационной комиссии

(подпись)

Ректор

(подпись)

Секретарь
М. П.

(подпись)

Город Киев 23 июня 1977 года

Регистрационный № 390.

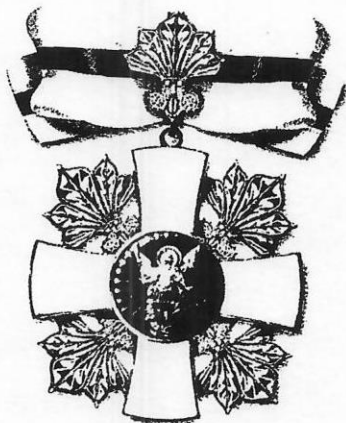

Верно! Секретарь по кафедрам

17.10.80г.

Мессен

(Н.Толеминова)

№ 2457

Малахова
(прізвище)
Віталія Мисливіча
(ІМ'Я ТА ПО БАТЬКОВІ)

РОЗПОРЯДЖЕННЯМ
КИЇВСЬКОГО МІСЬКОГО ГОЛОВИ

ВІД 02.11.04 № 276

НАГОРОДЖЕНО
НАГРУДНИМ ЗНАКОМ
«ЗНАК ПОШАНИ»

Київський
міський голова
О.Омельченко

ПОЧЕСНЕ ЗВАННЯ

„Заслужений артист України“

ПРИСВОЄНО УКАЗОМ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

*Малазову
Віталію І. Савиновичу*

*За великий особистий вклад у розвиток
і популяризацію українського мистецтва і культури*

Президент України

м. Київ

№ 1334

25 грудня 1992 р.

Л. М. Кравчук

Л. М. КРАВЧУК

ДИПЛОМ

ПРО ПРИСУДЖЕННЯ МИСТЕЦЬКОЇ ПРЕМІЇ «КИЇВ»

Мистецькою премією «Київ» ім. Амвросія Бучми
у галузі **театрального мистецтва** нагороджується

заслужений артист України, член Київського місцевого
творчого відділення Національної спілки театральних
діячів України, художній керівник – директор
Київського драматичного театру "На Подолі"

МАЛАХОВ
ВІТАЛІЙ ЮХИМОВИЧ

КИЇВСЬКИЙ
МІСЬКИЙ ГОЛОВА

Олександр Омельченко

« _____ » _____ 2004 р.

